

„Aleppótól Berlinig: polgárháború elől menekülő testvérek”

Előttük a Földközi-tenger 2,5 millió négyzetkilométernyi víztükre. Hat szír fiatalember – négy testvér és két barátjuk – az otthoni polgárháború elől menekül. 15 óra elteltével két hajó tűnik fel a láthatáron: az olasz parti őrség. A menekültek kitörő megkönnyebbüléssel kiáltozzák: „Italia, Italia!”. Először Lampedusa szigetére viszik őket. A kis olasz határtelepülés fogadóállomását ellepik a menekültek: a probléma nagyságrendje itt szemmel látható. A testvéreket innen Szicíliára szállítják, ahol szabadon folytathatják útjukat. Felszállnak az első Milánóba tartó éjszakai vonatra. Itt találkoznak velük először a Voice of America (VOA) tudósítói; idegesen, kimerülten, félelmekkel telve ülnek a milánói állomásépület patinás kulisszái között egy hideg márványpadon. A legidősebb testvér beszámol a mögöttük álló útról.

„Először Jordániába menekültünk, majd onnan Algériába. Innen Líbiába szöktünk át, határsértőként; öt napig tartott a sivatagi átkelés. Nagyon nehéz volt. Öt nap a halál árnyékában. Végül elértünk Tripoliba, majd onnan Szabrathába. Ott sok gondunk akadt, mivel az embercsempészek megloptak minket. Megszöktünk, és felszálltunk egy Lampedusába induló hajóra.”

Elmondja, hogy a hajóút rémisztőbb volt, mint a polgárháború. „Halálfélelmünk volt. Az agyunk megszűnt gondolkodni. Nem tudtunk gondolni többé senkire és semmire, még magunkra sem. Percről percre éltük meg az egész utat. Nagyon furcsa érzés volt.”

A négy testvér és két barátjuk újra éjszakai vonatra száll, ezúttal Németország felé. Édesapjuk már Berlinben van, oda igyekeznek. Édesanyjuk még Szíriában.

„Szíriában megfosztottak minket a jövőnktől. Reméljük, Németországban újra megtaláljuk, legalábbis a közeljövőt, aztán ha Szíriában rendeződnek a dolgok, szeretnénk hazaköltözni.”

Csak pár perc van az indulásig, így felkapják kis csomagjaikat, és irány a peron. Megkérik a VOA tudósítóit, hogy ne filmezzék, ahogy felszállnak a vonatra. Az európai törvények szerint a menekülteknek abban az országban kell menedékjogot kérniük, ahová elsőként belépnek. A rendőrség időnként átkutatja a vasúti kocsikat, és a migránsokat visszaküldi Olaszországba. A fivérek jövője ezen a vonaton fog eldőlni. Két napig nem adnak hírt magukról. Aztán a VOA üzenetet kap tőlük: megérkeztek Münchenbe. Ott egy éjszakát egy menekülttáborban töltöttek, majd elindultak Berlinbe. Néhány pillanatra sikerül telefonvégre kapni a csoportot; a megkönnyebbülés és öröm hangjait halljuk: „Alig várom, hogy hat év után újra láthassam apámat! Remélem, anyámat is viszontlátom nemsokára, és újra együtt lesz a család.”

A legidősebb testvér később eljuttatott a VOA-nak egy videofelvételt arról, ahogy a fiúk a berlini állomás peronján találkoztak apjukkal. Az európai menekültválság mögött számos tragikus történet húzódik. A válság megoldása nem lesz könnyű. De legalább e négy testvér és két barátjuk számára jól végződött az út: nemcsak a háború borzalmaitól, hanem a sivatagi és tengeri átkelés viszontagságaitól is megmenekültek.